

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Stykker af Skjoldung-Kvadet eller Bjovulfs Minde

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 261. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1819_342_6-txt-shoot-idm1173/facsimile.pdf (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Ud fra Tegne = Hjelme stod
Straalerne saa klare,
Kjækt i Sind og let paa Fod
Var den Kæmpe = Skare.

Kraft det gik foruden Sorg,
Snart da fik man Die
Paa den favre Hjerte; Borg
Med de guldne Bløie;

Under Himlen ei saa prud
Saae en Borg man staae,
Af dens Glæds gif Straaler ud
Vibte og bredt om Lande.

Dane, Havnens Vogter strag
Gjæsterne nu lærde
Ret at stille deres Sag
Til hvad de begjærde;

Derpaa breiede sin Hæf
Kyst: Befalingsmanden,
Sagde, som han kunde bedst:
Nu maa jeg til Stranden,

(18 *)

Jeg Alfaber da i Vold
Eder vil befale,
Døkke eder hulde hans Skjold
I de høie Sale!

Midlertid staaer jeg paa Vagt
Med de danske Strømme
Der jeg skal hver fiendtlig Magt
Holde vel i Lømmel

Om Publicum og Publicums Domstol.

Om hvad man kaldte saa, blev megen Tale fort i
førige Aarhundrede; i Begyndelsen af det nye syn-
des man at tage alt Eligt af Synne, og Napole-
ons Domstol lod til at være den eneste, der i Lite-
raturen saavel som i Politiken blev synderlig ærbød.
I den sidste Tid har man atter, fornemmelig i
Lydstand, raabt meget paa Publicum og Folks
Dom, selv hos os har litteraire Stridigheder for-
nyet det hardad foraltede Væste om et dømmende
Publicum, og det sommede sig vist for Alvermand
nu at tage ret i Betænkning, hvad man her i Grun-
den der ønske og arbejde paa.

